

כתבתי ביומן: ,,זה עתה נמסרה לנו בשורת=איוב -- החיפושים נכסקו..."

(המשך מעמוד 13)

הסוכן של אופיר, שלקח אותי למנהל הנמל.

ההתרשמות הראשונה שלי ממנהל הנמל הייתה גרועה ביותר. הוא אמר ש'לוקחים בתור עובדה שבעלי עובי את מיצר מסינה בשעה 14.00 של יום שני, כך שלא ייתכן כי ראה חוף בשעה שטילפן אלי. מאחר ואני מכירה את בעלי, ידעתי שאם הוא אמר שראה חוף — אז הוא ראה חוף. פחדתי על כך, שהתנונים שלהם עלולים להטעות אותם, לגבי אזורי החיפושים. מנהל הנמל גם אמר לי, שרבי-החובל הגרמני מסר, שבראותו רקיטה אדומה הוא ניגש למקום ולא ראה שום דבר, גם לא ברדאר שלו. דבר שלא התקבל על הדעת בכלל. הוא גם אמר לי ששוחח עם רבי-החובל אברמסקי של מולדת, והשערתו של אברמסקי היא שהאניה קיבלה מכה חזקה מגל במרכזה, וטבעה מיד על כל אנשיה.

***

רציתי לטום בהזיקופטר

בשלב זה לא יכולתי להשלים עם העובדה שבתנאים כאלה לא ייתכן היה אכזר מראשיתו.

שחתי לב איך זוא מחזיק מחוגה. שאלתי אותו: ,,תסלח לי, האם פיקדת איפעם על אניה?"

הוא ענה לי: ,,אף פעם לא."

נחרדתי מן המחשבה שבידי איש כזה הפקידו את הצלת האניה. רק מאוחר יותר נודע לי, שלמעשה שימש רק כאיש-שקר, וכי הוא העביר את התפקיד הממשי לידי מיפקדת הצי האיטלקי. טילפנתי לקונסוליה שלנו ברומא, וביקשתי את התערבותם. הנה עמדתי, אשה בודדה במלל זר, מול אדם שניראה לי כי יותר על כל תיקוה, ודובר על השלושה — כלומר על בעלי ועל אנשיו — כעל אנשים אבודים. לא הרגשתי את עצמי מסרת-אונים. האמנתי שיש בכוחי לעשות משהו. התקשרתי עם חברת הליקופטרים פרטית, וניסיתי לברר אצלם אפשרות של שכירת הליקופטר. רציתי לטום בעצמי מעל למקום ששם ראו לאחד רונה את האורות האדומים. אבל ויתרתי על הרעיון: החברה אמרה ששעת-סיסה אחת עולה 120 אלף לירות. בערך 6000 לירות.

חזרתי שוב למנהל הנמל. ידעתי, שכתור צאה משיחת הטלפון שלי עם הקונסוליה, יקבל הנחיות. ובאמת, כשבאתי אליו הן פעם, היה יחסו שונה לחלוטין. הוא היה מוכן לספק לי את כלל העובדות שדרשתי, וגילה הרבה יותר אהדה והבנה. הוא גם היה מוכן להתחשב בתוונתם שהיו ידועים, למעשה, רק לי, כתוצאה משיחת-הטלפון שהיתה לי עם אברהם ביום שני.

***

אשה במטה הצי

בערך בחמש אחרי-הצהרים נסעתי עם הסוכן לאדמיראליות. קיבלו אותי ראש מטה המפקדה המקומית של חיל הים האיטלקי, והקצין סקרפאטי, שהיה ממונה באופן ישיר על פעולות ההצלה.

הם התפלאו על נוכחותי. מה עושה אשה כל כך רחוק מביתה, בלב המטה שלהם? והעיקר — הם לא תיארו לעצמם שיצטרפו לדבר איתי במונחים ימיים מקצועיים. אבל כאשר ראו שיש לי מושג בעניינים האלה, ושכל הכוונה שלי היא רק לעזור בנתונים שאין להם — הם שיתפו אותי בכל הן הסברים, סיפורי לי על היקף פעולת ההצלה, והראו לי את מפות האזור שבו הם מחפשים. היתה לי ההרגשה שנייני ההצלה נמצא בידיים נאמנות. סקרפאטי גם מסר לי את הדיעה הממשית הראשונה על גורל האניה. הוא סיפר שפריגטה גילתה מיכסה מחסן של אניה, ואיזה גילתה מיכסה מחסן כמובן שהתפצצים לא וזהו עדיין.

מה יכולתי לעשות? עוד בהיותי באדמיראליות ביקשתי שירשו לי לטום באחד ה'מטוסים המחפשים. הם ענו לי שהמטוסים יוצאים מרומא, ואישור להצטרף אפשר לי קבל רק מהמטכ"ל. ניסיתי להשיג את האישור, דרך השגריר שלנו ברומא. אבל הצי הודיע לו, שעקרוני נית אונם מפשרים לאורחיהם לטום במטר-סיים צבאיים. אבל בעיות של ביטוח. כל

הנסיונות שלי בכיוון הזה הושבו ריקם.

***

אפור לי לחשוב

בשתיים לפנות בוקר הגיע למלון שלנו השגריר אהוד אבראל, ועמו סגל השגרירות. עוד בעשר בערב הודיעו לנו שהשגריר נמצא בדרכו אליו. אבל כשהגיע, והתקשר עם חדרו של רבי-חובל אלכסנדר, הוא ביקש שירד אליו לבדו, מבלי להודיע לי. רבי-חובל ירד אליו, ביאר לו שאין לו עניין עם אשה היסטורית, ושהוכחתי את עצמי עד כה וכי הבטיח לשתף אותי בכל דבר. השגריר הבין והסכים.

תוך פרק זמן זה ניסו להתקשר טלפוני עם רדיו מסינה, לקבל את הזמן המדויק בו עברה האניה במיצר. במיוחד לאור העובדה שעמדתי על כך, שלא ייתכן כי עברה בשעה 14.00. כהודעת רבי-חובל הנמל. הם גם התקשרו עם רבי-חובל אברמסקי, אבל אינני יודעת מה סיכמו איתו.

בשלוש לפנות בוקר הלכנו יחד שוב לאדמיראליות. רצינו בעיקר לבקש מהם שי'רחיבו את אזור החיפושים, ויגבירו את היקפם. אחר כך ביקשתי מהשגריר, שיפנה לרבי-חובל הנמל ויבקש ממנו להעמיד במצב הכן את סירות הדייגים באזור. כי ידעתי שהסירות הקטנות יכולות להבחין בעצמים העלולים להימלט מעיני פריגטות ומטוסים. רבי-חובל הנמל נענה לבקשה.

היום הראשון עבר, כשכולי שקועה ב'עשיית משהו. לא הרשיתי לעצמי לחשוב — אלא בכיוון אחד: איך לעזור בהצלה. למחרת בבוקר הודיע רדיו מסינה כי אמנם צדקתי, כאשר סירבתי להאמין שבעלי עבר את המיצר בשעה 12.00. הזמן הנכון: 19.30. כך שבאמת עבר ליד חוף, בשעה ששוחח איתי. כנראה אחד האיים הליפאריים. זה לא שינה לגבי איזורי החיפושים, שי'בשלב זה כבר התרחבו וכללו את כל ה'אזורים האפשריים. אבל זה אימת את הידיעה שלי, שאלה התייחסו בתחילה בספקנות רבה.

כאשר ביקרנו שוב במטה האדמיראליות, הודיעו לנו שהחיפושים הורחבו, ושגם הצי הששי הצטרף לפעולה. שהוסיפו עוד פריגטה, וכי תשעה מטוסים סורקים את האזור.

***

שיחה עם הגרמני

בשעה עשר ורבע של אותו בוקר הצליח רבי-חובל אלכסנדר לאתר את רבי-חובל הגרמני. זה לא היה קל. קודם כל משום שלוש פעמים אותו לילה ניסיתי להתקשר עם בעלי האניה בהמבורג, והם סגרו את הטלפון, מבלי שנוכל לברר לאן מועדות פני האניה.

השיחה הזאת הייתה חשובה מאד. כי עוד בצאתי מחיפה ידעתי מהעתונים, ש'האניה הגרמנית טנת מיכאל ראתה אור אדום ולא ניגשה למקום. אבל בשום אופן לא הרשיתי לעצמי להגיע למסקנות נמרדות, למרות שהעניין הציק לי מאד. בשיחה זאת של רבי-חובל אלכסנדר עם רבי-חובל הגרמני פול אגרש, שהספיק להגיע לנמל קטן ב'צרפת, קיוויתי לשמוע הסבר לחוסר-המעשה שלו.

הגרמני אמר שהוא ראה אורות בשעה 20.50. לפי שעות גריניץ'. הוא לא ניגש מפני שהוא לא קלט שידור ס.א.ס.

באיה מרחק היה אז? הוא עצמו לא אמר. אבל ההשערה היא בין ששה לעשרים מייל, לכל היותר. טנת מיכאל היא מיכלית גדולה מאוד, 82 אלף טון. חדשה לגמרי, מצוידת כרדאר ומסוגלת לעמוד בסערות קשות. בתנאי הים ששררו אותו ערב, יכלה להפליג במהירות של 20-15 קשר, מינימום. כלומר: אילו החליט להגיע אל האורות האדומים — שפירושם בים רק אחד: אניה במצוקה — כי אז יכול היה להגיע אל השלושה לכל היותר תוך שעה אחת.

כשיחה הזאת ניסה הגרמני לחזור בו מהודעתו למולדת, שראה רקיטה אדומה, ואמר שהאור הזה היה יכול להתפרש כסחם אורות של הצי האיטלקי באימונים, או פרוגקטור מעומעם. השיחה גם נותקה פעם אחת, מסיבה לא ברורה. ייתכן שהוא עצמו ניסה להתחמק מהמסכה.

בשעה 21.45, לדבריו, שמע שידור מרדיו נאפולי לכל האוניות בלביים, בו הועברה

דמעותיה של אחות

המבורג, אחותו של רבי-חובל של אוניית

קריאת הס.א.ס. של השלושה. גם או לא ניגש לחפש, למרות שבהתאם לנתיב שלו לא התרחק מן המקום בו ראה את האורות, ואולי אפילו היה יותר קרוב אליו.

לא רק שלא ניגש אלא שלא שירד ל'אניות בסביבה שום דבר על הרקיטה, למרות שלדברי עצמו היתה עוד מיכלית אחת בסביבה.

אין לי שום הסבר לפעולה זו. אני רק יודעת, שזה בניגוד פושע לחוק הימי הבינלאומי, ואני מקווה שהוא יתן את הדיון על כך.

***

כתם שני שבון

אחרי הצהריים הגיעה הידיעה, ש'נמצאו שתי סירות-הצלה הפוכות, וגם חגורות-הצלה.

למעשה, הייתי צריכה כבר לאבד כל תקווה. אבל במשך כל זמן הפעולה לא נתתי לעצמי לחשוב בכיוון זה. החלטתי: אני חושבת רק על הצלה. לא באה בחשבון שום מחשבה אחרת. ידעתי גם, שבמידה ואני אאבד את השליטה על עצמי, הדבר היחיד שייהיה לי אז לעשות זה לקחת את המטוס הראשון ולטוס הביתה. ואני רציתי מאוד להישאר שם, קרובה למרכז הפעולה.

עונתי מקומי פגש אותנו בדרך, וצילם אותנו. הוא ביקש תמונה של אברהם, ו'הבטיח שיחזיר אותה אחרי חצי שעה. אבל לא הייתי מוכנה להיפרד מהתמונה אפילו לחצי שעה. הוא שאל כל מיני דברים, אבל לא רציתי לענות.

כאן נשמעים הדברים מסודרים, הגיוניים, ברורים. אבל הימים שעברו היו טעונים מתח שגעוני. כל רגע היה מלא משהו — את שום דבר אחר לא, הרי לפחות ציפיה דרוכה. לעוד הודעה, לעוד חפץ שנימשה — וגם למחשבה החוזרת ופועמת: אולי יתגלה סימן-חיים?

אני קוראת מהיומן הקטן שלי: שבת 28 לינואר, שעה 11.45: מיברק מהצי. נתגלה

בנמל התעופה לוד, לאחר שובה של יונה הראל מאיטליה מתחבקות יונה הראל ושרה השלושה, שלא יכלה להתגבר על דמעותיה.

כתם של שמן אניה, ועוד מכסים של מחס'ניס. מיכלים ריקים.

***

יש עוד ספינות בדרך

לחציתי על רבי-חובל אלכסנדר, שיברר עם רדיו נאפולי מתי בדיוק הועברה קריאת-האזעקה לכל האוניות. במיקרה הצ'ליח להתקשר עם האלחוטאי שהיה במיש'מרת, בערב המיקרה. ואז הסתבר לו, כי קריאת השלושה נקלטה בשעה 20.47. ,,אר'בעיחמש דקות ניסיתי להתקשר עם האניה, כדי לקבל גם את קו האורך," סיפר ה'אלחוטאי.

משלא הצליח, התקשר עם רבי-חובל הנמל והודיע לו על הקריאה. אבל את הס.א.ס. לכל האניות העביר רק בשעה 21.47. מולדת קלטה את השידור מרדיו נאפולי רק ב-22.20, וכך גם האניה מריה פאולינה, אניית-מחקר התכורה לנאט"ו, ושהשתתפה באופן טעיל בחיפושים, ואשר על סיפונה הובאו שתי סירות-הצלה לנאפולי.

כאשר שאל רבי-חובל אלכסנדר את האלחוטאי מדוע חלפה שעה תמימה, השיב: ,,שירדתי תחזית מוג'אוויר לאניות. מוג' האוויר היה גרוע ופחדתי שהגלים יתמלאו לי בקריאות לקבלת אינפורמציה."

אינני בקיאה בעניינים האלה. אבל לפי מה שהסביר לי רבי-חובל אלכסנדר, על תחנת-החוף המקבלת קריאת ס.א.ס. מאוניה לשדרה מייד לכל האניות, אפילו אם ה'קריאה חטופה ואינה כוללת את כל הפרטים הדרושים. לרדיו נאפולי יש מספיק תד'רויות כדי לשדר בעת ובעונה אחת גם את התחזית וגם את הס.א.ס.

אני מקווה שגם נקודה זו תוברר ר'מית, ויקבע אם היתה כאן הנוחה. לאלה שכבר הלכו, זה כבר לא יעזור. אבל יש עוד ספינות בדרך.

***

מפית ניידון מוכרת

ביסיתי בכל זאת להצטרף איכשהו למחפשים. הצי המשיך להתנגד להסתיי,